

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego **A. L.**  
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem  
Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 22 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKzw (...)  
utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt III Kow (...)  
o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

### **p o s t a n o w i ł**

**wniosek o wznowienie postępowania pozostawić bez rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...), w sprawie sygn. akt II AKzw (...), po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez skazanego A.L. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt III Kow (...), w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

W wywiezionej kasacji od prawomocnego postanowienia sądu drugiej instancji obrońca skazanego, wskazując jako podstawę prawną art. 540b § 1 k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k. w zw. z art. 544 § 2 k.p.k., wniósł o wznowienie postępowania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek o wznowienie postępowania, w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia nie podlega rozpoznaniu w trybie przewidzianym w przepisie art. 540 § 1 k.p.k., ani też wskazanym w art. 540a k.p.k., 540b k.p.k., czy art. 542 § 3 k.p.k. Treść powyższych unormowań wskazuje na to, że odpowiadają one ściśle jedynie postępowaniu rozstrzygającemu w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego. Za takie nie może być w szczególności uznane postanowienie sądu odwoławczego utrzymującego w mocy zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji, w którym odmówiono skazanemu udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Stanowisko to jest już ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1 – 2, poz. 10, z dnia 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03 R-OSNKW 2003, poz. 1290, z dnia 29 stycznia 2007 IV KO 118/07, LEX nr 346765, z dnia 17 września 2008 r., IV KO 108/08, OSNKW 2008, z. 12, poz. 99 oraz z dnia 28 marca 2012 r., IV KO 16/12 i z dnia 28 listopada 2013 r., IV KO 75/13 - niepublikowane).

Wprawdzie, co oczywiste, negatywna decyzja procesowa w powyższym zakresie ma określone negatywne konsekwencje dla sfery wolności osobistej skazanego, nie zmienia to jednak faktu, iż rozstrzygnięcie to nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne w zakresie odnoszącym się do odpowiedzialności karnej A.L., gdyż takim orzeczeniem jest prawomocny wyrok skazujący.

Z tych też względów, nie wdając się w ocenę merytorycznej zasadności podniesionych we wniosku kwestii, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.